

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i nadużycia władzy, ze względu na to, że

- niezgodna z prawem procedura zastosowana została wyłącznie w wypadku konsorcjum, w którego skład wchodzi strona skarżąca, z naruszeniem zasady niedyskryminacji. Wydaje się również, że niezgodna z prawem procedura miała na celu wyłącznie wyeliminowanie konsorcjum strony skarżącej z pierwszego miejsca na liście wyników

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2012 r. — Hammar Nordic Plugg przeciwko Komisji

(Sprawa T-253/12)

(2012/C 258/42)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Hammar Nordic Plugg AB (Trollhättan, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Otken Eriksson i U. Öberg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji z dnia 8 lutego 2012 r. dotyczącej pomocy państwa SA.28809 (C 29/10, ex NN 42/10 i ex CP 194/09) udzielonej przez Szwecję na rzecz Hammar Nordic Plugg;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

Zdaniem skarżącej miasto Vänersborg nie przyznało jej niezgodnej z prawem pomocy państwa poprzez sprzedaż i wynajem nieruchomości pozostających we własności publicznej poniżej ich wartości rynkowej. Komisja dopuściła się w tym zakresie, przy prawnej kwalifikacji rzekomych środków pomocy, szeregu błędów w ocenie, poprzez

- brak uwzględnienia, że poprzednie nabycie zakładu produkcyjnego za cenę 17 milionów SEK mogło stanowić pomoc państwa;
- brak uwzględnienia, że rzeczywista cena sprzedaży w wysokości 8 milionów SEK odpowiadała wartości rynkowej zakładu produkcyjnego;
- naruszenie zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej w związku z tym, że Komisja

oparła swą decyzję następczo na ocenach dotyczących różnych okresów ocennych sprzed rzeczywistego dokonania sprzedaży na rzecz prywatnego inwestora;

- brak podania wiarygodnych wskazówek dotyczących rzeczywistej wartości rynkowej zakładu produkcyjnego w zakresie dotyczącym przedstawienia „trzeciego oszacowania w sprawozdaniu PwC” w odniesieniu do okresu cennego marzec 2008 r.

- brak uwzględnienia, że zakład produkcyjny został później faktycznie sprzedany w związku z upadłością nowego kupca w maju 2011 w ramach otwartej procedury składania ofert za 8 milionów SEK.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ rzekome środki pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE nie zakłócają konkurencji, ani nie wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku zbadania przez Komisję sprawy i uzasadnienia oraz naruszenia praw skarżącej do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2012 r. — Vakili przeciwko Radzie

(Sprawa T-255/12)

(2012/C 258/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bahman Vakili (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady o wpisaniu skarżącego do wykazu osób objętych sankcjami, które wynika z decyzji 2011/783/WPZiB, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. oraz pisma Rady z dnia 23 marca 2012 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w zakresie w jakim na jego mocy skarżący został wpisany do wykazu osób objętych sankcjami;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 6 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia, ponieważ przedstawienie powodu zastosowania sankcji wobec strony skarżącej nie zawiera żadnych specyficznych i konkretnych względów uzasadniających taką sytuację.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, gdyż strona skarżąca nie została wysłuchana w postępowaniu zakończonym zastosowaniem wobec niej sankcji, ponieważ Rada nie przekazała jej obciążających ją dowodów oraz z tego względu, że strona skarżąca nie miała możliwości skutecznego przedstawienia swojego stanowiska w tym względzie.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, gdyż Rada nie była upoważniona do zastosowania sankcji wobec osoby z tego tylko powodu, że osoba ta jest prezesem zarządu i oddelegowanym zarządcą jednostki, która również jest objęta sankcjami.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędu co do stanu faktycznego, ponieważ strona skarżąca nie może ponosić odpowiedzialności za zachowania zarzucone Export Development Bank of Iran przed objęciem przez nią funkcji dyrektora tej spółki. Strona skarżąca podważa ponadto zasadność faktów zarzuconych kierowanej przez nią spółce.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, gdyż nałożona sankcja nie pozwala na osiągnięcie celów, które ma realizować.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa własności, ponieważ strona skarżąca nie miała możliwości korzystania z jej praw w sposób użyteczny i została objęta sankcjami w oparciu o nieistniejące podstawy prawne.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2012 r. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie

(Sprawa T-263/12)

(2012/C 258/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci F. Esclatine i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r.;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, z których sześć jest zasadniczo podobnych do pierwszych sześciu zarzutów podniesionych w sprawie T-509/10 Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie (¹).

Ponadto strona skarżąca podnosi zarzut dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonego rozporządzenia z powodu niezgodności z prawem wcześniejszych aktów, których nieważność została stwierdzona w wyroku Sądu z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie T-509/10 Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanym w Zbiorze.

(¹) Dz.U. 2010, C 346, s. 57.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2012 r. — Flying Holding i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-280/12)

(2012/C 258/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Flying Holding NV (Antwerpia-Wilrijk, Belgia); Flying Group Lux SA (Luksemburg, Luksemburg); i Flying Service NV (Antwerpia-Deurne, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci C. Doutrelepoint i V. Chapoulaud)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— połączenie niniejszej sprawy ze sprawą numer T-91/12;

— stwierdzenie że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej w sprawie udzielenia zamówienia nr PMO2/PR/2011/103 spółce ABELAG AVIATION NV zawartej w ogłoszeniu o udzieleniu zamówienia nr 012/S 83-135396 opublikowanym w dniu 28 kwietnia 2012 r. w Suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz.U./S — S83);